

สารบัญ

คู่มือประชาชน

การขอรับบำเหน็จตกทอด
(กรณีลูกจ้างประจำผู้รับบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนถึงแก่กรรม)

องค์กรบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี

ขอบเขตการให้บริการ

- หลักเกณฑ์ วิธีการและหน้าที่ของผู้ขอรับบำเหน็จตกทอดที่ต้องทำ

- กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

- ขั้นตอนดำเนินการ

- สถานที่/ช่องทางการให้บริการ

- ระยะเวลาเปิดให้บริการ

- ค่าธรรมเนียม

แผนผังขั้นตอนและระยะเวลาปฏิบัติงาน

1. ยื่นเรื่องขอรับบำเหน็จตกทอด

2. เจ้าหน้าที่ตรวจสอบเอกสาร

3. พิจารณาสั่งจ่ายเงินบำเหน็จตกทอด

รายการเอกสารหลักฐานประกอบการยื่นขอรับบำเหน็จตกทอด

การรับเรื่องร้องเรียน

ภาคผนวก 1 (แบบฟอร์มเอกสาร)

ภาคผนวก 2 (ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง

ของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542)

(ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วย

การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2552)

(ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วย

การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2555)

บรรณานุกรม

หน้า

1

1

2

2

4

4

4

5

5

5

5

5

6

6

คู่มือประชาชน
การขอรับบำเหน็จพิเศษ
(กรณีลูกจ้างประจำผู้รับบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนถึงแก่กรรม)

ขอบเขตการให้บริการ

หลักเกณฑ์ วิธีการและหน้าที่ของผู้ขอรับบำเหน็จตกทอดที่ต้องทำ

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ข้อ 7 บำเหน็จปกติที่จะจ่ายตามความในข้อ 6 ถ้าลูกจ้างประจำผู้มีสิทธิได้รับตายเสียก่อนได้รับตายเสียก่อนได้รับเงินบำเหน็จปกติ เงินดังกล่าวย่อมเป็นمرดกตกทอดแก่ทายาทตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ข้อ 8 ลูกจ้างประจำผู้ได้ตายในระหว่างรับราชการ ถ้าลูกจ้างประจำผู้นี้ได้ทำงานเป็นลูกจ้างประจำแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปีบริบูรณ์ และความตายนั้น มีให้เกิดขึ้นเนื่องจากความประพฤติซึ่งอย่างแรงของตนเอง ให้จ่ายเงินบำเหน็จปกติเป็นจำนวนตามเกณฑ์คำนวนในข้อ 17 แก่ทายาทผู้มีสิทธิได้รับمرดกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์โดยอนุโญติ

เงินบำเหน็จปกติตามวรรคหนึ่ง ให้แบ่งจ่ายแก่ผู้มีสิทธิตามสัดส่วนของเงินมรดกโดยมิต้องกันส่วนเป็นสินสมรสก่อนแบ่ง เนื่องจากเงินดังกล่าวไม่ถือเป็นสินสมรส

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2552 ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 30 กันยายน 2552 เป็นต้นไป และข้อ 19 นัยกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือนายกเทศมนตรี หรือนายกองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วแต่กรณีผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งจ่ายเงินบำเหน็จตามระเบียบนี้

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น(ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2555 ข้อ 13/4 ในกรณีที่ผู้รับบำเหน็จรายเดือนหรือผู้รับบำเหน็จพิเศษรายเดือนถึงแก่ความตายให้จ่ายบำเหน็จตกทอดเป็นจำนวนสิบห้าเท่าของบำเหน็จรายเดือน หรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน แล้วแต่กรณีให้แก่ทายาಥู้มีสิทธิตามเกณฑ์ ดังนี้

- (1) บุตรให้ได้รับสองส่วน ถ้าผู้ตายมีบุตรตั้งแต่สามคนขึ้นไปให้ได้รับสามส่วน
- (2) สามีหรือภริยาให้ได้รับส่วนหนึ่ง
- (3) บิดามารดา หรือบิดาหรือมารดาที่มีชีวิตอยู่ให้ได้รับหนึ่งส่วน

ในการนี้ที่ไม่มีทายาทข้อใด หรือทายาทนั้นได้ตายไปเสียก่อนให้แบ่งเงินดังกล่าวระหว่างทายาทผู้มีสิทธิในข้อที่เหลืออยู่

ในการนี้ที่ไม่มีทายาททั้งสามข้อดังกล่าว ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ต่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดตามแบบและวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ในการนี้ที่ไม่มีทายาทและบุคคลซึ่งผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ตามวรรคสามหรือบุคคลนั้นได้ตายไปก่อนให้สิทธิในบำเหน็จตกทอดนั้นเป็นอันยุติลง

กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

- ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2544 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2552 และ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2555

ขั้นตอนดำเนินการ

1. ทายาทหรือผู้มีสิทธิยื่นแบบขอรับบำเหน็จตกทอด พร้อมแจ้งการตายของลูกจ้างประจำบำเหน็จ รายเดือนให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเบิกจ่ายบำเหน็จรายเดือนทราบและนำหลักฐานของลูกจ้างประจำบำเหน็จ รายเดือนซึ่งถึงแก่ความตายมายื่นต่อเจ้าหน้าที่ ดังนี้

- 1.1 สำเนาใบอนุญาตบัตร
- 1.2 สำเนาทะเบียนบ้านเจ้าหน้าที่ตายแล้ว
- 1.3 สำเนาบัตรประชาชน

2. ทายาทผู้มีสิทธิหรือผู้ที่ลูกจ้างประจำส่วนท้องถิ่นลึกลึกลึกความด้วยได้แสดงเจตนาไว้ ยื่นเรื่องขอรับบำเหน็จกทอด พร้อมทั้งให้คำรับรองว่าขาดใช้เงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิตลอดจนค่าเสียหายต่างๆ คืนแก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี พร้อมด้วยหลักฐานดังนี้

2.1 สำเนาทะเบียนบ้านของทายาทหรือผู้มีสิทธิ

2.2 สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของทายาทหรือผู้มีสิทธิ

2.3 สำเนาทะเบียนสมรสหรือใบสำคัญการสมรสของลูกจ้างประจำบำเหน็จรายเดือนส่วนท้องถิ่นผู้ชาย และของบุตร (กรณีบุตรเป็นหญิง)

2.4 สำเนาใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการตายของผู้ที่ควรเชื่อถือได้ ของบิดา แมรดาสามี หรือภรรยา ของผู้รับบำเหน็จรายเดือนส่วนท้องถิ่นผู้ชาย (กรณีถึงแก่กรรม)

2.5 สำเนาทะเบียนหย่าหรือใบสำคัญการหย่า หรือคำสั่งศาลกรณีที่มีการหย่าของสามีภรรยาและบุตร ของผู้รับบำเหน็จรายเดือนส่วนท้องถิ่นผู้ชาย (กรณีหย่า)

2.6 กรณีบุตรคนใดตายหลังจากผู้รับบำเหน็จรายเดือนหรือผู้รับบำเหน็จรายเดือนตาย ให้ส่งสำเนาใบอนุญาต

2.7 กรณีบุตรบุญธรรม ให้ส่งสำเนาการจดทะเบียนรับบุตรบุญธรรม

สถานที่/ช่องทางการให้บริการ

- องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี ณ กองคลัง (ฝ่ายการเงิน)
โทรศัพท์ : 0-3242-5989

ระยะเวลาเปิดให้บริการ

- วันจันทร์ ถึง วันศุกร์ (เว้นวันหยุดราชการและวันหยุดนักขัตฤกษ์)
ตั้งแต่เวลา 08.30 น. - 16.30 น.

ค่าธรรมเนียม

- ไม่มี

ແຜັນັ້ນຕອນແລະ ຮະຍະເວລາການປົງປັດຈານ

ການຂອບບໍາເຫັນຈີ່ພິເສດຖາຍເດືອນ
ຂອງລູກຈ້າງປະຈຳຂອງອົງຄົມປົກຄອງສ່ວນທ້ອງຄົນ

1. ຍືນເຮືອງຂອບບໍາເຫັນຈົກທອດ (ບັນດອນທີ 1 = 3 ຊົ່ວໂມງ)

ທາຍາທ ອື່ນ ພູມສີທີ່

ຍືນເຮືອງຂອບບໍາເຫັນຈົກທອດພວ່ນມເອກສາຣຕ່ອງຄົມປົກຄອງສ່ວນທ້ອງຄົນທີ່ລູກຈ້າງປະຈຳຮ້າບບໍາເຫັນຈີ່
ເດືອນຫຼືບໍາເຫັນຈີ່ພິເສດຖາຍເດືອນ ແລະເຈົ້າທີ່ໄດ້
ຕຽບສອບຄວາມຄຸກຕ້ອງຂອງເອກສາຣລັກສູນ

2. ເຈົ້າທີ່ຕຽບສອບເອກສາຣ (ບັນດອນທີ 2 = 6 ວັນ)

ເຈົ້າທີ່ຜູ້ຮັບຜິດຂອບຂອງອົງຄົມປົກຄອງສ່ວນທ້ອງຄົນ
ຕຽບສອບຄວາມຄຸກຕ້ອງແລະ ຮັບຮັບລັກສູນ ເອກສາຣທີ່
ເກີຍວັນເສນອື່ນ ພູມສີວຳນາຈພິຈາຮານາ

3. ການພິຈາຮານາສໍ່ຈ່າຍເງິນບໍາເຫັນຈົກທອດ (ບັນດອນທີ 3 = 8 ວັນ)

ນາຍອົງຄົມປົກຄອງສ່ວນທ້ອງຄົນຫຼືຜູ້ທີ່ຮັບມອບໆນາຈ
ພິຈາຮານາສໍ່ຈ່າຍເງິນບໍາເຫັນຈົກທອດ ໂດຍອົງຄົມປົກຄອງ
ສ່ວນທ້ອງຄົນແຈ້ງແລະເບີກຈ່າຍເງິນດັ່ງກ່າວໄຟແກ່ທາຍາທ
ຫຼືຜູ້ມີສີທີ່ ຕ່ອໄປ

ຮາຍການເອກສາຣລັກສູນປະກອບກາຍືນຂອບບໍາເຫັນຈົກທອດ

1. ແບບຄໍາຂອບບໍາເຫັນຈົກທອດ	ຈຳນວນ 3 ຂັບບັນດອນ
2. ໜັງສື່ອເຈຕະນະບຸຕຸວັພູຮັບບໍາເຫັນຈົກທອດ	ຈຳນວນ 3 ຂັບບັນດອນ
3. ໜັງສື່ອຮ່ວມການໃຊ້ເງິນຄືນແກ່ໜ່ວຍການບໍລິຫານ	ຈຳນວນ 3 ຂັບບັນດອນ
4. ສຳເນົາໃບມຽນະບັດ	ຈຳນວນ 3 ຂັບບັນດອນ

ການຮັບເຮືອງຮ້ອງເຮີນ

ຄ້າການບໍລິຫານໄໝເປັນຮົມ ສາມາດຕິດຕໍ່ເພື່ອຮ້ອງເຮີນໄດ້ທີ່

- ກລ່ອງຮັບແສດງຄວາມຄິດເຫັນ ຈຸດບໍລິຫານ
- ຜ່ານເວັບໄຊ໌ ອົງຄົມປົກຄອງສ່ວນຈັງຫວັດເພື່ອບົງລືມ :
<http://www.phetchaburipao.go.th>
- ອົງຄົມປົກຄອງບໍລິຫານຈັງຫວັດເພື່ອບົງລືມ ໂທຣ. 0-3242-5987

ภาคผนวก 1

ตัวอย่างแบบฟอร์ม

แบบคำขอรับบำเหน็จตกทอดถูกจ้างประจำ

เบียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอรับบำเหน็จตกทอด
เรียน .....

- ข้าพเจ้า ..... เกี่ยวข้องบันถือด้วยเป็น..
อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....
จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... ขอยื่นเรื่องราว ดังต่อไปนี้
1. ผู้รับบำเหน็จรายเดือน ผู้รับบำเหน็จพิเศษรายเดือน ชื่อ.....
ตำแหน่ง..... สังกัด..... จังหวัด.....
 รับบำเหน็จรายเดือน รับบำเหน็จพิเศษรายเดือน เดือนละ..... บาท ตั้งแต่วันที่.....
ได้ถึงแก่กรรมด้วยเหตุ..... เมื่อวันที่.....
ตามมรณบัตรเลขที่..... ลงวันที่..... ออกโดย.....
2. ผู้ถดถอยโดยชอบด้วยกฎหมาย จำนวน ..... ครั้ง ตั้งนี้
2.1 คุ้มครองชื่อ ชื่อ..... ได้สมรสเมื่อวันที่.....
และขาดจากการสมรสเนื่องจาก ถึงแก่กรรม หย่า คำสั่งศาล เมื่อวันที่.....
2.2 คุ้มครองชื่อ ชื่อ..... ได้สมรสเมื่อวันที่.....
และขาดจากการสมรสเนื่องจาก ถึงแก่กรรม หย่า คำสั่งศาล เมื่อวันที่.....
3. ผู้ถดถอยโดยชอบด้วยกฎหมาย จำนวน ..... คน
3.1 ..... เกิดวันที่ .....
3.2 ..... เกิดวันที่ .....
3.3 ..... เกิดวันที่ .....
3.4 ..... เกิดวันที่ .....
3.5 ..... เกิดวันที่ .....
4. บิดาของผู้ถดถอยชื่อ ..... อยู่บ้านเลขที่.....
หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
ขณะนี้ ยังมีชีวิตอยู่ ถึงแก่กรรม เมื่อวันที่.....
5. มารดาของผู้ถดถอยชื่อ ..... อยู่บ้านเลขที่.....
หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
ขณะนี้ ยังมีชีวิตอยู่ ถึงแก่กรรม เมื่อวันที่ .....

6.บุคคลซึ่งผู้ด้วยแสดงเจตนาระบุตัวรับบำเหน็จตกทอด มีจำนวน ..... คน ไม่มี

7. ข้าพเจ้าทำหนังสือรับรองไว้ต่อ

ว่าข้อความที่ปรากฏในเรื่องร่างนี้ถูกต้องตามความเป็นจริงและไม่มีเท็ยหาทหรือผู้มีสิทธิเหลืออยู่อีก ถ้าปรากฏว่ามีเท็ยหาทหรือผู้ที่สิทธิเกิดขึ้นเมื่อใด ข้าพเจ้าและผู้มีสิทธิที่ได้รับเงื่อนไขแล้ว อินยอมคืนเงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิและขอใช้ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ทางราชการ ทั้งนี้ ข้าพเจ้าได้ลงชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยานแล้ว

8. พร้อมหนังสือฉบับนี้ ข้าพเจ้าได้ส่งเอกสารประกอบการพิจารณา ดังนี้

- สำเนาหมายบัตร
- สำเนาทะเบียนบ้าน
- สำเนาทะเบียนสมรส
- หนังสือรับรองไทยท (ภริยา สามี หรือบุตรแล้วแต่กรณี)
- อื่นๆ

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ..... ผู้ขอ ลงชื่อ..... ผู้ขอ
(.....) (.....)
ลงชื่อ..... ผู้ขอ ลงชื่อ..... ผู้ขอ
(.....) (.....)
ลงชื่อ..... พยาน ลงชื่อ..... พยาน
(.....) (.....)

ความเห็นของเจ้าหน้าที่ (ปลัด อปท.)

ลงชื่อ.....
(.....)
ตำแหน่ง.....
วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ความเห็นของหัวหน้าหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

ลงชื่อ.....
(.....)
ตำแหน่ง.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ

หนังสือรับรองการใช้เงินคืนแก่หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

(องค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล/เมืองพัทยา/องค์การบริหารส่วนตำบล.....)

เขียน.....

วันที่.....

ข้าพเจ้าขอรับรองไว้ต่อ (องค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล/เมืองพัทยา/องค์การบริหารส่วนตำบล)..... ว่าการขอรับบำเหน็จปกติ บำเหน็จพิเศษ และบำเหน็จตกทอดในฐานะเป็นเท็ยหาทของผู้ด้วย (ลูกสาว) ชื่อ ..... อีสสุกุล ..... ตำแหน่ง.....

ซึ่งตายเมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ..... ถูกต้องและครบถ้วนแล้ว และไม่มีเท็ยหาทผู้มีสิทธิเหลืออยู่อีก ถ้าคือไปปรากฏว่ามีเท็ยหาทผู้มีสิทธิโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ด้วยขึ้นเมื่อใด ข้าพเจ้ายินยอมชดใช้เงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิลดลงค่าเสียหายต่างๆ ที่เกิดขึ้นทั้งสิ้นคืนให้แก่ทางหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ภายใน 30 วัน นับจากวันที่ทางหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบ ทั้งนี้ ข้าพเจ้าได้ลงลายมือชื่อไว้ให้เป็นสำคัญต่อหน้าพยานแล้ว

ลงชื่อ..... ผู้ขอ ลงชื่อ..... ผู้ขอ
(.....) (.....)
ลงชื่อ..... ผู้ขอ ลงชื่อ..... ผู้ขอ
(.....) (.....)
ลงชื่อ..... ผู้ขอ ลงชื่อ..... ผู้ขอ
(.....) (.....)
ลงชื่อ..... ผู้ขอ ลงชื่อ..... ผู้ขอ
(.....) (.....)

ลงชื่อ..... พยาน

(.....)

ลงชื่อ..... พยาน

(.....)

ที่อยู่ของผู้ขอ.....

รหัสไปรษณีย์.....

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

พ.ศ. ๒๕๔๗

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจ่ายบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่นให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๗ แห่งราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๒๖ มาตรา ๖ และมาตรา ๙๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสถาตัมบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทย” ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖

บรรดา率ระเบียบและหลักเกณฑ์การจ่ายเงินบำเหน็จลูกจ้างอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ให้ปลดกระทรวงมหาดไทยรักษาตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับหรือผ่อนผันการปฏิบัติตามระเบียบนี้ กำหนดหลักเกณฑ์และกำหนดวิธีปฏิบัติเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ปลดกระทรวงมหาดไทย อาจมอบอำนาจเรื่องได้เรื่องหนึ่ง ตามวรรคหนึ่งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดได้

ภาคผนวก 2

หมวด ๑
ข้อความทั่วไป

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

“ลูกจ้างประจำ” หมายความว่า ลูกจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมง ซึ่งหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น จังหวัดภูมิภาคต่างๆที่มีลักษณะประจำไม่มีกำหนดเวลาตามอัตรากำลังและจำนวนที่กำหนดไว้ โดยจ่ายค่าจ้างจากเงินงบประมาณหมวดค่าจ้าง หรือหมวดค่าจ้างประจำของหน่วยการบริหารส่วนราชการส่วนท้องถิ่นแต่ทั้งนี้ไม่รวมถึง

(๑) ลูกจ้างประจำที่มีสัญญาจ้าง

(๒) ลูกจ้างที่ให้ปฏิบัติงานของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นในต่างประเทศ

“ลูกจ้างชั่วคราว” หมายความว่า ลูกจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมง ซึ่งหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น จังหวัดภูมิภาคต่างๆที่มีลักษณะชั่วคราวและหรือโดยมีกำหนดเวลาจ้าง โดยจ่ายค่าจ้างจากเงินงบประมาณของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

“ค่าจ้าง” หมายความว่า ค่าจ้างอัตราปกติ ตามอัตราที่กำหนดจ่ายให้สำหรับการทำงานในระยะเวลาตามปกติ และหมายความรวมถึงเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสูญเสีย (พ.ส.ร.) ด้วย

“ค่าจ้างเดือนสุดท้าย” หมายความว่า ค่าจ้างทั้งเดือนที่ลูกจ้างควรจะได้รับในเดือนสุดท้ายก่อนออกจากงาน ถ้าหากลูกจ้างผู้นั้นมาทำงานเต็มเวลาที่กำหนดลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างเป็นรายวัน ประเภทที่ทำงานมีวันหยุดประจำสัปดาห์หนึ่งวัน ให้คิดค่าจ้างยึดสิบเจ็ดวันเป็นค่าจ้างหนึ่งเดือน สำหรับประเภทที่ทำงานมีวันหยุดประจำสัปดาห์สองวัน ให้คิดค่าจ้างยึดสิบสามวันเป็นค่าจ้างหนึ่งเดือน

“หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลเมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนตำบล ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นและหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

“ปีงบประมาณ” หมายความว่า ปีงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

หมวด ๒
บำเหน็จภาคติ

ข้อ ๖ ลูกจ้างประจำจะได้รับบำเหน็จภาคติ เมื่อต้องออกจากงานด้วยเหตุหนึ่งเหตุใดดังต่อไปนี้

(๑) ลาออกโดยไม่มีความผิด และได้รับอนุญาตจากผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง หรือได้รับมอบหมายแล้ว

(๒) กระทำผิดวินัยอย่างแรง และถูกลงโทษปลดออกจากราชการ

(๓) ป่วยเจ็บไม่อาจปฏิบัติหน้าที่การทำงานของตนโดยสมำเสมอ หรือโดยมีใบตรวจแพทย์ ซึ่งทางราชการรับรองว่าไม่สามารถหรือไม่สมควรทำงานต่อไป

(๔) ขาดคุณสมบัติเกี่ยวกับสัญชาติ

(๕) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากไม่เป็นผู้เดื่อรวมใส่ในการปกครองระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(๖) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากไปดำรงตำแหน่งกำนัน แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้านและผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน

(๗) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากไปดำรงตำแหน่งข้าราชการกรุงเมือง

(๘) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากเป็นผู้มีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไร้ความสามารถหรือจิตพิ亲พื่นเพื่อนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดในกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

(๙) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากไปเป็นกรรมการพرقครการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพرقครการเมือง

(๑๐) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากเป็นบุคคลล้มละลาย

(๑๑) หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเลิกตำแหน่งหรือยุบตำแหน่ง

(๑๒) หน่วยความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่การทำงานของตน ไม่มีประสิทธิภาพหรือ ประพฤติดีไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่การทำงาน หรือบกพร่องในหน้าที่ด้วยเหตุใด

(๑๓) ลูกสั่งให้ออกจากราชการเนื่องจากมีเหตุอันสมควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้นั้นได้กระทำการใดกระทำการซึ่งให้ออกจากราชการ แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะลงโทษปลดออกจาก หรือไล่ออกได้ แต่มีผลทันหรือมีผลในกรณีที่ลูกสอบสวนนั้นซึ่งถ้าให้ปฏิบัติงานต่อไปอาจจะเป็นการเสียหายแก่ทางราชการ

(๑๔) ถูกสั่งออกจากราชการเนื่องจากรับโทษจำคุกโดยคำสั่งศาล หรือต้องรับโทษโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออก หรือไล่ออก

(๑๕) ปรับราชการทหาร ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

(๑๖) ขาดคุณสมบัติในการทำงานเป็นลูกจ้างประจำ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจ้างลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

ในกรณี (๑) และ (๒) ต้องทำงานเป็นลูกจ้างประจำแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีบริบูรณ์ ในกรณี (๓) ถึง (๖) ต้องทำงานเป็นลูกจ้างประจำแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปีบริบูรณ์

ข้อ ๗ บำเหน็จปักติที่จะจ่ายตามความในข้อ ๖ ถ้าลูกจ้างประจำผู้มีสิทธิได้รับตายเสียก่อน ได้รับเงินบำเหน็จปักติ เงินดังกล่าวย่อมเป็นมรดกทอดกันทายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ข้อ ๘ ลูกจ้างประจำผู้ได้ตายระหว่างรับราชการ ถ้าลูกจ้างประจำผู้นี้ได้ทำงานเป็นลูกจ้างประจำแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปีบริบูรณ์ และความตายนั้นได้เกิดขึ้นเนื่องจากความประพฤติซึ่งอย่างร้ายแรงของตนเอง ให้จ่ายเงินบำเหน็จปักติเป็นจำนวนตามเกณฑ์คำนวณในข้อ ๑๗ แก่ทายาทผู้มีสิทธิได้รับมรดกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์โดยอนุโลม

เงินบำเหน็จปักติตามครุฑน์ ให้แบ่งจ่ายแก่ผู้มีสิทธิตามสัดส่วนของเงินมรดกโดยมิต้องกันส่วนเป็นสินสมรสก่อนแบ่ง เนื่องจากเงินดังกล่าวไม่ถือเป็นสินสมรส

ข้อ ๙ ลูกจ้างประจำผู้ใด มีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยร้ายแรงหรือถูกฟ้องคดีอาญา หรืออยู่ในระหว่างถูกพักงาน ถ้าถึงแก่ความตายก่อนได้รับการวินิจฉัยเรื่องที่กระทำผิดวินัยหรือก่อนคดีอาญาถึงที่สุด ให้กระทรวงมหาดไทยพิจารณาวินิจฉัยว่าถ้าผู้นั้นไม่ถึงแก่ความตายเสียก่อนจะต้องได้รับโทษถึงໄล่อกรหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นจะต้องถูกลงโทษถึงໄล่อกร ทายาಥของลูกจ้างประจำผู้นั้น ไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จปักติตามข้อ ๘

หมวด ๓

บำเหน็จพิเศษ

ข้อ ๑๐ ลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราวผู้ได้รับอันตรายหรือเจ็บป่วยเพราเหตุปฏิบัติในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราเหตุกระทำการตามหน้าที่ ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจสอบและแสดงว่าไม่สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ต่อไปได้อีก นอกจากจะได้รับบำเหน็จปกติตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒ แล้ว ให้ได้รับบำเหน็จพิเศษอีกด้วย เว้นแต่อันตรายที่ได้รับหรือการเจ็บป่วยนั้นเกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือจากความผิดของตนเอง

สำหรับลูกจ้างชั่วคราวไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จปกติตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒

ข้อ ๑๑ การกำหนดอัตราบำเหน็จพิเศษ กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำหนดตามสมควรแก่เหตุการณ์ประกอบกับความพิการทุพพลภาพของผู้นั้น ตามอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ในเวลาปกติให้มีอัตราตั้งแต่หกถึงสิบเท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

(๒) ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดในระหว่างเวลาที่มีการรับการลง闳การ การปราบปรามการจลาจล หรือในระหว่างที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึกหรือประสบการณ์ฉุกเฉิน ให้มีอัตราตั้งแต่สามสิบหกถึงสี่สิบสองเท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

ข้อ ๑๒ ลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราว ผู้ได้รับอันตรายดังกล่าวในข้อ ๑๐ ถ้าถึงแก่ความตายเพราเหตุนั้นก่อนได้รับบำเหน็จพิเศษไป ให้จ่ายบำเหน็จพิเศษแก่ทายาทผู้มีสิทธิรับมรดกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์โดยอนุโลมตามอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ในเวลาปกติ เป็นจำนวนเท่ากับอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้ายสามสิบเดือน

(๒) ปฏิบัติหน้าที่ในเวลาดังกล่าวในข้อ ๑๑ (๒) เป็นจำนวนเท่ากับอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย สี่สิบแปดเดือน

เงินบำเหน็จพิเศษตามครุฑน์ ให้แบ่งจ่ายแก่ทายาทผู้มีสิทธิตามสัดส่วนของเงินมรดกโดยมิต้องกันส่วนเป็นสินสมรสก่อนแบ่ง เนื่องจากเงินดังกล่าวไม่ถือเป็นสินสมรส

ในกรณีลูกจ้างชั่วครัวตาย ให้ได้รับบำเหน็จพิเศษสามส่วนในส่วนของลูกจ้างประจำ

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ลูกจ้างประจำ หรือลูกจ้างชั่วครัวได้รับผู้นั้นหรือทายาทแล้วแต่กรณี มีสิทธิได้รับทั้งบำเหน็จพิเศษตามระเบียบนี้ เงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม เงินค่าทดแทนตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินค่าทดแทนและการพิจารณาบำเหน็จความชอบในการปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ หรือเงินอื่นในลักษณะเดียวกันจากทางราชการหรือจากหน่วยงานอื่นที่หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นสั่งให้ไปปฏิบัติงานให้เลือกรับได้เพียงอย่างหนึ่งแล้วแต่จะเลือก

หมวด ๕

การนับเวลาทำงานของลูกจ้างประจำสำหรับคำนวนจ่ายบำเหน็จปกติ

ข้อ ๑๔ การนับเวลาสำหรับคำนวนจ่ายบำเหน็จปกตินั้น ให้เริ่มนับตั้งแต่วันเริ่มเข้าปฏิบัติงานโดยได้รับค่าจ้าง แต่ไม่ก่อนวันที่อายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์จนถึงก่อนออกจากงาน หรือ ก่อนวันพ้นจากโดยได้รับค่าจ้าง แต่ไม่ก่อนวันที่มีอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์จนถึงก่อนออกจากงานหรือ ก่อนวันพ้นจากหน้าที่ หรือจนถึงวันที่ถึงแก่ความตายแล้วแต่กรณี

ลูกจ้างประจำผู้ได้รับค่าจ้างเพราะลา ขาดงาน ลูกสังพัก ให้ตัดเวลาทำงานสำหรับคำนวนบำเหน็จปกติตามส่วนแห่งวันที่ไม่ได้รับค่าจ้างนั้น

ลูกจ้างประจำผู้ได้ถูกตัดอัตราราคาจากข้าราชการส่วนถินวิสามัญโดยไม่ได้รับเงินทดแทนให้นับ เวลาราชการตอนเป็นข้าราชการส่วนห้องถินวิสามัญรวมกับเวลาตอนเป็นลูกจ้างประจำเพื่อ ประโยชน์ในการคำนวนจ่ายบำเหน็จปกติได้

ลูกจ้างประจำที่ปรับราษฎรตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารโดยมิได้รับบำเหน็จ เมื่อออกจากกองประจำการหรือได้รับการลาพักเพื่อรอการปลดโดยไม่มีความเสียหายแล้วกลับเข้า ทำงานเป็นลูกจ้างประจำในสังกัดเดิมภายใต้กำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ก็ให้นับเวลาตอนก่อนไปปรับ ราชการทหารของประจำการและเวลาระหว่างรับราชการทหารของประจำการรวมเป็นเวลาทำงาน สำหรับการคำนวนจ่ายบำเหน็จปกติได้

การนับเวลาตอนไปปรับราชการทหารดังกล่าวในวรรคก่อนนั้น ให้นับตั้งแต่วันที่ได้เข้า ประจำการในกองประจำการ จนถึงวันออกจากกองประจำการ หรือวันที่ได้รับการลาพักเพื่อรอการปลด แต่ไม่รวมถึงเวลาที่ต้องอยู่ชุดใช้ตามกฎหมายว่าการรับราชการทหาร

การนับเวลาทำงานสำหรับคำนวนบำเหน็จปกติของลูกจ้างประจำที่โอนมาจากการหน่วยราชการ ในสังกัดกระทรวง ทบวง กรม หรือราชการส่วนห้องถิน ให้นับเวลาทำงานสำหรับคำนวนบำเหน็จปกติ ตามระเบียบว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของราชการหรือระเบียบว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของราชการส่วน ห้องถินที่ใช้อยู่ในวันโอนรวมเป็นเวลาทำงานสำหรับคำนวนบำเหน็จปกติตัวย

การนับเวลาทำงานสำหรับคำนวนบำเหน็จปกติของลูกจ้างที่โอนมาจากลูกจ้างประจำ ซึ่งได้รับค่าจ้างจากเงินอกระบบประมาณของทางราชการส่วนห้องถิน ให้นับเวลาทำงานสำหรับ คำนวนบำเหน็จปกติตามระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งที่ใช้อยู่ในวันโอน รวมเป็นเวลาทำงานสำหรับ คำนวนบำเหน็จปกติตัวย

ข้อ ๑๕ ลูกจ้างประจำผู้ได้ถูกสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กระทรวงลาใหม่กำหนดในระหว่างที่มี กรรมการ กรรมสภาร กรรมประชุม หรือในระหว่างเวลาที่มีการประกาศใช้กฎหมาย หรือ ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ก็ให้นับเวลาทำงานที่ปฏิบัติการตามสั่งนั้นเป็นที่คุณได้

ลูกจ้างประจำผู้ได้ประจำปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเขตที่ได้มีการประกาศใช้กฎหมาย หรือ ทำงานที่ปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างนั้นเป็นที่คุณ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วน ห้องถิน ให้ลูกจ้างประจำผู้นั้นได้นับเวลาทำงานที่ปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างนั้นเป็นที่คุณด้วย

ในกรณีที่ลูกจ้างมีเวลาทำงาน ซึ่งอาจนับเป็นที่คุณในเวลาเดียวกันได้หลายประการให้นับ เวลาระหว่างนั้นเป็นที่คุณแต่ประการเดียว

หมวด ๖

วิธีคำนวนจ่ายบำเหน็จปกติ

ข้อ ๑๖ การนับเวลาทำงานสำหรับคำนวนจ่ายบำเหน็จปกติ ให้นับเป็นจำนวนเดือนเศษของ เดือนถ้าถึงสิบท้าวันให้นับเป็นหนึ่งเดือน สำหรับจำนวนวันถ้ามีเหลือ不足ตอนให้รวมกันแล้วนับสามสิบวัน เป็นหนึ่งเดือน

ข้อ ๑๗ บำเหน็จปกติที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างตามข้อ ๖ มีจำนวนเท่ากับค่าจ้างเดือนสุดท้ายคูณ ด้วยจำนวนเดือนที่ทำงานหารด้วยสิบสองการคำนวนบำเหน็จลูกจ้าง ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง

ข้อ ๑๘ การขอรับเงินบำเหน็จตามระเบียบนี้ ให้ผู้มีสิทธิรับเงินบำเหน็จยืนเรื่องตามแบบต่อ ผู้บังคับบัญชาของลูกจ้างภายใต้กำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันพ้นจากงาน หากยืนพันกำหนดนี้ไม่มีสิทธิ ได้รับเงินบำเหน็จ

หมวด ๖

การสั่งจ่ายเงินบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยบริหารราชการส่วนห้องถิน

ข้อ ๑๙ ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือนายกเทศมนตรี หรือปลัดเมืองพัทยาหรือ ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล หรือหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยบริหาร ราชการส่วนห้องถิน แล้วแต่กรณีเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งจ่ายเงินบำเหน็จ

หมวด ๗
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๐ การสั่งให้ลูกจ้างประจำของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดไปปฏิบัติงานระหว่างราชการส่วนท้องถิ่นด้วยกัน ให้นับเวลาระหว่างที่ลูกสั่งให้ปฏิบัติงานนั้นเป็นเวลาสำหรับคำนวนจ่ายเป็นบำเหน็จปกติได้

ข้อ ๒๑ ลูกจ้างประจำผู้ไดทางหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นสั่งให้ไปปฏิบัติงานเป็นการชั่วคราวในส่วนราชการอื่น หรือรัฐวิสาหกิจก่อนวันใช้ระเบียนนี้โดยไม่ได้รับค่าจ้างทางสังกัดเดิมให้นับเวลาระหว่างที่ลูกสั่งให้ไปปฏิบัติงานนั้นเป็นเวลาสำหรับคำนวนจ่ายบำเหน็จปกติได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ.๒๕๔๒

(ชานิน ศักดิ์เศรษฐี)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ รักษาราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒
และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๔๔ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖
และ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๘

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจ่ายบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๙๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๖ มาตรา ๖ และมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนตัวบุรีรัมย์ พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสถานศักดิ์และอัตลักษณ์การบริหารส่วนตัวบุรีรัมย์ พ.ศ. ๒๕๒๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงออก
ระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖
บรรดาพระบรมราชโองการและหลักเกณฑ์การจ่ายเงินบำเหน็จลูกจ้างอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้หรือซึ่งข้อที่หรือข้อที่ระบุไว้ในระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ให้ปลดกระทรวงมหาดไทยรักษาราชการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตัดความวินิจฉัยปัญหา ยกเว้นหรือผ่อนผันการปฏิบัติตามระเบียบนี้ กำหนดหลักเกณฑ์และกำหนดค่าปฏิบัติเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ปลดกระทรวงมหาดไทย อาจมอบอำนาจเรื่องให้เรื่องทั้งนี้ ตามวรรคหนึ่งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดได้

หมวด ๑
ข้อความทั่วไป

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

"ลูกจ้างประจำ" หมายความว่า ลูกจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมง ซึ่งหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น จ้างไว้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะประจำไปมีกำหนดเวลาตามอัตรากำจนาที่กำหนดไว้ โดยจ่ายค่าจ้างจากเงิน俸ประมณฑลค่าจ้าง หรือหมวดค่าจ้างประจำของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึง

- (๑) ลูกจ้างประจำที่มีสัญญาจ้าง
- (๒) ลูกจ้างที่ให้ปฏิบัติงานของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นในต่างประเทศ

“สูกจ้างชั่วคราว” หมายความว่า สูกจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมง ซึ่งหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น จ้างไว้ปฏิบัติงานที่มีภาระและหน้าที่อย่างมีกำหนดเวลาจ้าง โดยจ่ายค่าจ้างจากเงินงบประมาณของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

“ค่าจ้าง” หมายความว่า ค่าจ้างอัตราก่อติด ตามอัตราที่กำหนดจ่ายให้สำหรับการทำงานในระยะเวลาตามปกติ และหมายความรวมເປີນເຈົ້າທີ່ສໍາເລັດກ່ຽວກັບກ່ຽວຂ້ອງພວກເຮົາ (พ.ร.) ด้วย

“ค่าจ้างเดือนสุดท้าย” หมายความว่า ค่าจ้างที่หักเดือนที่สูกจ้างควรจะได้รับในเดือนสุดท้ายก่อนออกจากงาน ถ้าสูกจ้างผู้ดูแลไม่สามารถเดินทางมาที่ก่อติด

สูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างเป็นรายวัน ประเภทที่ทำงานมีวันหยุดประจำสัปดาห์ที่หักเดือนให้คิดค่าจ้างซึ่งสิบเปอร์เซ็นต์จ้างหนึ่งเดือน สำหรับประเภทที่ทำงานมีวันหยุดประจำสัปดาห์สองวัน ให้คิดค่าจ้างซึ่งสิบสามเปอร์เซ็นต์จ้างหนึ่งเดือน

สำหรับสูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างรายชั่วโมง ให้คิดค่าจ้างซึ่งขั้นโน้มเป็นค่าจ้างหนึ่งเดือน เว้นแต่สูกจ้างที่ได้กำหนดเวลาทำงานสำหรับหนึ่งวันเป็นอย่างอื่น ก็ให้คิดค่าจ้างตามจำนวนชั่วโมงที่ได้กำหนดนั้นเป็นค่าจ้างหนึ่งวัน แล้วคิดเป็นค่าจ้างหนึ่งเดือนตามวรรคก่อน

“บ่าเห็นใจปกติ” หมายความว่า เงินตอบแทนของสูกจ้างประจำที่ออกจากการเนื่องจากทำงานนานาชนิดซึ่งจ่ายโดยเดือน

“บ่าเห็นใจรายเดือน” หมายความว่า เงินตอบแทนของสูกจ้างประจำที่ออกจากการเนื่องจากทำงานนานาชนิดซึ่งจ่ายโดยเดือน

“บ่าเห็นใจพิเศษ” หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่สูกจ้างประจำหรือสูกจ้างชั่วคราวที่ได้รับอันตรายหรือป่วยเรื้อรังบุคคลที่หรือสูกจ้างประจำที่ต้องการตามหน้าที่ซึ่งแพะที่ทางราชการรับรองได้ตัวจริงและแสดงว่าไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ออกโดยซึ่งจ่ายครั้งเดียว

“บ่าเห็นใจพิเศษรายเดือน” หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่สูกจ้างประจำที่ได้รับอันตรายหรือป่วยเรื้อรังบุคคลที่หรือสูกจ้างประจำที่ต้องการตามหน้าที่ซึ่งแพะที่ทางราชการรับรองได้ตัวจริงและแสดงว่าไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ออกโดยซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน

“หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนตำบล ตามกฎหมายว่าด้วยการนับและหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ตามกฎหมายว่าด้วยการนับและหน่วยการนับและหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

“ปีงบประมาณ” หมายความว่า ปีงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

หมวด ๒ บ่าเห็นใจปกติ

ข้อ ๖ สูกจ้างประจำที่ได้รับบ่าเห็นใจปกติ เมื่อต้องออกจากงานด้วยเหตุนั้นเหตุใด

ต้องต่อไปนี้

- * บานิยามคำว่า “บ่าเห็นใจปกติ” เพื่อเติมโดยละเอียดทราบมาหากในข่าวด้วยป่าเห็นใจของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑) พ.ก. ๒๕๓๘ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เม้นท์ ๑๗๙ รอบที่๑๗ ๗ หน้า ๔ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๓๘
- * บานิยามคำว่า “บ่าเห็นใจเดือน” เพื่อเติมโดยละเอียดทราบมาหากในข่าวด้วยป่าเห็นใจของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑) พ.ก. ๒๕๓๘ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เม้นท์ ๑๗๙ รอบที่๑๗ ๗ หน้า ๔ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๓๘
- * บานิยามคำว่า “บ่าเห็นใจพิเศษ” เพื่อเติมโดยละเอียดทราบมาหากในข่าวด้วยป่าเห็นใจของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑) พ.ก. ๒๕๓๘ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เม้นท์ ๑๗๙ รอบที่๑๗ ๗ หน้า ๔ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๓๘
- * บานิยามคำว่า “บ่าเห็นใจพิเศษรายเดือน” เพื่อเติมโดยละเอียดทราบมาหากในข่าวด้วยป่าเห็นใจของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑) พ.ก. ๒๕๓๘ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เม้นท์ ๑๗๙ รอบที่๑๗ ๗ หน้า ๔ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๓๘

(๑) ลาออกโดยไม่มีความผิด และได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการส่วนราชการจังหวัดแต่งตั้ง หรือผู้ได้รับมอบหมายแล้ว

(๒) กระทำการใดวินัยอย่างร้ายแรง และถูกกล่าวโทษโดยคณะกรรมการ

(๓) ป่วยเจ็บในอ่างปฏิบัติหน้าที่การทำงานของตนโดยสมำเสมอ หรือโดยมีโรคจิตแพทย์ซึ่งทางราชการรับรองว่าไม่สามารถรับใช้ได้

(๔) ขาดคุณสมบัติเกี่ยวกับสัญชาติ

(๕) ขาดคุณสมบัติเมื่อจากไปเป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการในส่วนราชการจังหวัดแต่ด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(๖) ขาดคุณสมบัติเมื่อจากไปดำรงตำแหน่งหัวหน้า แพทย์ประจำตำแหน่ง สารวัตรกำนั้น ผู้ใหญ่บ้าน และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน

(๗) ขาดคุณสมบัติเมื่อจากไปดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง

(๘) ขาดคุณสมบัติเมื่อจากไปเป็นผู้ฝึกอบรมในส่วนราชการจังหวัด หรือจัดทัพในส่วนราชการ หรือจัดทัพเพื่อฝึกอบรมในส่วนราชการ หรือเป็นโศกนาคน้ำใจ หรือเป็นโศกนาคน้ำใจที่ได้รับความสามัคคิ หรือจัดทัพเพื่อฝึกอบรมในส่วนราชการ หรือเป็นโศกนาคน้ำใจที่ได้รับความสามัคคิ

(๙) ขาดคุณสมบัติเมื่อจากไปเป็นกรรมการพิจารณาเมือง

(๑๐) ขาดคุณสมบัติเมื่อจากไปเป็นบุคคลล้มเหลว

(๑๑) หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเลิกดำเนินหนึ่งหรือบุคคลที่ดำเนินหนึ่ง

(๑๒) หยอดความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่การทำงานของตน ไม่มีประสิทธิภาพหรือประพฤติดตามเนื้หาสมกับตำแหน่งหน้าที่ที่ได้รับแต่ด้วยเหตุใด

(๑๓) สูกจ้างได้ขอจากราชการเมื่อจากมาเหตุอันควรสละสัญญาจ้างอันจะสูญเสียได้กระทำค่าความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแฉะพ้องที่จะกล่าวโทษคดีที่ได้ออกได้ แม้เม้มลักษณะหรือมัวหมองในกรณีที่สูกจ้างสอนนั้นซึ่งจ้างให้ปฏิบัติงานต่อไปอาจจะเป็นการเสียหายแก่ทางราชการ

(๑๔) สูกจ้างออกจากราชการเมื่อจากว่าด้วยคุณสมบัติที่ได้รับโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือต้องรับโทษโดยคำพิากษาลงโทษซึ่งสุดโต้เข้าไปในคุณสมบัติที่ได้รับทำให้ไม่สามารถรับราชการได้ อีกต่อไป

(๑๕) ไปรับราชการทหาร ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

(๑๖) ขาดคุณสมบัติในการปฏิบัติงานเป็นสูกจ้างประจำ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจ้างสูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

ในกรณี (๑) และ (๒) ต้องทำงานเป็นสูกจ้างประจำตามเวลาในน้อยกว่าห้าปีบริบูรณ์

ในกรณี (๓) ถึง (๑๖) ต้องทำงานเป็นสูกจ้างประจำตามเวลาในน้อยกว่าห้าปีบริบูรณ์

ข้อ ๗ บ่าเห็นใจปกติที่จะจ่ายตามความในข้อ ๖ ถ้าสูกจ้างประจำผู้มีสิทธิได้รับตามสิ่งที่ได้รับ ผู้ได้รับบ่าเห็นใจปกติ ผู้ดังต่อไปนี้เป็นกรณีที่ดูแลด้วยกฎหมายเพ่งและพาณิชย์

ข้อ ๘ สูกจ้างประจำผู้ได้ด้วยความในราชกิจจานุเบกษา ถ้าสูกจ้างประจำผู้นั้นได้ทำงานเป็นสูกจ้างประจำตามเวลาในน้อยกว่าห้าปีบริบูรณ์ และความต้องนี้ให้เกิดขึ้นเมื่อจากความประพฤติซึ่งอย่างแรงของตนเอง ให้จ่ายเงินบ่าเห็นใจปกติเป็นจำนวนตามเกณฑ์ที่คำนวณในข้อ ๑๗ แก่ทายาทผู้มีสิทธิได้รับมรดกตามประมวลกฎหมายเพ่งและพาณิชย์

เงินบ่าเห็นใจปกติตามความหนึ่งให้แบ่งจ่ายแก่ผู้มีสิทธิตามสัดส่วนของเงินมรดก โดยมีต้องกันส่วนเป็นสิบสิบส่วนหนึ่ง เมื่อจากเงินเดือนกล่าวในก่อนเป็นสิบสิบ

ข้อ ๙ ลูกจ้างประจำซึ่งได้มีการพิจารณาต่อหัวหน้าภาระทำมาติดวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูกฟ้องคดีอาญา หรืออยู่ในระหว่างถูกฟ้องคดี ถ้าถึงแก่ความตายก่อนได้รับการวินิจฉัยเรื่องที่กระทำมาติดวินัยหรือก่อนคดีอาญาถึงที่สุด ให้กระทรวงมหาดไทยพิจารณาวินิจฉัยว่าลูกจ้างนั้นมีเดิมแก่ความตายเสียก่อนจะต้องได้รับโทษถึงได้ออกหมายไปแล้ว เนื่องจากลูกจ้างประจำซึ่งต้องถูกกล่าวโทษที่จะได้ออกหมายของลูกจ้างประจำซึ่งนั้นไม่มีผลเสียต่อรับปำเนจปกติตามข้อ ๘

หน้าที่/๑

ข้อ ๘/๑ ถูก้าง้ำประจำสำมีสักอิหันบ่าเหม่งปกติ ซึ่มเวลากำทำางานดังแม่ยี่สิบห้าปีบริบูรณ์ขั้นไปจะแสดงความประสารศรัค์ของรั้วเป็นบ่าเหม็นรายเดือนแทนหนึ่งปีได้

ในการมีที่รู้จัก้าประจำได้รับป้าหนึ่งปกติหรือบ้านหนึ่งรายเดือนจากหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเป็นไปตามเงื่อนไขที่บ้านหนึ่งรายเดือนจากหน่วยการบริหารราชการ

ข้อ ๘/๒ ศึกษาในเบ้าเมืองรายเดือนให้เริ่มตั้งแต่วันที่ถูกจ้างประจำออกจากงานจนกระทั่งถึงแก่ความตาย โดยคำนวณตามเกณฑ์ที่แนบท้าย ๑๗/๑

ໜວດ ຕ

ข้อ ๓๐ ลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราวใดได้รับอันตรายหรือป่วยเป็นเพราเหตุปฏิบัติในหน้าที่ หรืออุบัติประทุข้ามทางเดินทุกรายที่ทำการค้าหน้าที่ซึ่งเผยแพร่ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจสอบและแสดงว่า ไม่สามารถปฏิบัติตามในหน้าที่ต่อไปได้อีกเลย นักการศึกษาได้รับบาดเจ็บเกิดความทุกข์ทรมานได้ในหมวด ๒ แล้วให้ได้รับบำนาญพิเศษอีกด้วย เว้นแต่อันตรายที่ได้รับหรือการป่วยเป็นนั้นเกิดขึ้นจากความประมาทเดินเรื่อยย่างร้ายแรง หรือจากความผิดของตนเอง

สำหรับลูกจ้างทั่วๆ ไปไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญปกติตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒

ข้อ ๑๙ การก้าวหน้าตัวร้าบ้านที่พิเศษ กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำหนดตามสมควรแก่เหตุการณ์ ประกอบกับ เศรษฐกิจการค้าและภาระของบ้าน ตามอัตราเงินเดือนไป

- (๑) ปฏิบัติหน้าที่ในเวลากำเพิดให้มีอัตรารั้งแต่หักเงินส่วนได้เสียเข้าสู่กองอัตราจ้างเดือนสุดท้าย
 (๒) ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กระทำการของนายกเทศมนตรีในระหว่างเวลาที่มีการบรรบกการส่งคืน การ
 ปลดปล่อยลาภ หรือในระหว่างที่ไม่มีการประกาศใช้กฎหมายการศึกษาเรื่องประสบการณ์ถูกจัดให้มีอัตราร
 หักเงินส่วนได้เสียเข้าสู่กองอัตราจ้างเดือนสุดท้าย

ข้อ ๑๒ ถูกใจประทับใจหรืออุโลจ้าชั่วคราว ผู้ใดรับอันตราดังกล่าวในข้อ ๑๐ ถ้าเป็นภาระทางเดือนักก่อนได้รับบำเหน็จให้เปลี่ยนไป ให้จ่ายบำเหน็จให้เท่าเดิมหากายผู้มีสิทธิรับมรดกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์โดยชอบไม่ลงอาญาเพื่อตัวเดียวต่อไปเป็น

- (๑) ปฏิบัติหน้าที่ในเวลาปกติ เป็นจำนวนเท่ากับอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้ายสามสิบเดือน
 (๒) ปฏิบัติหน้าที่ในเวลาพัสดุคงเหลือในปี ๑๙ (๒) เป็นจำนวนเท่ากับอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้ายสิบ

เงินบاهเบี้ยที่เคยตามหารครอบครัวนั้น ให้เปล่งปลั่งทำทายาทผู้มีสิทธิ์ตามสืบส่วนของเงินมรดกโดยไม่ต้องกันส่วนเป็นสืบสมรสก่อนแน่ เนื่องจากเงินดังกล่าวไม่ถือเป็นสืบสมรส

ในการณ์ลูกจ้างข้าวครัวด้วย ให้ได้รับบำเหน็จพิเศษสามส่วนในสี่ส่วนของลูกจ้างประจำ

ข้อ ๓ ในกรณีที่ลูกจ้างประจำ หรือลูกจ้างชั่วคราวได้รับอันตราย หรือป่วยเจ็บเดือนขึ้นไป ๑๐ หรือ

หน้าด ๙/๑

ข้อ ๓๙/๑ อุจจารงค์ประจำผู้มีสิทธิรับบำนาญพิเศษจะแสดงความประสงค์ขอรับเป็นบำนาญพิเศษรายเดือนแทนก็ได้

ในการนี้ที่ถูกห้ามประจำได้รับบ่าเหเนี้จพิเศษหรือบ่าเหเนี้จพิเศษรายเดือนจากหน่วยการบริหาร ราชการส่วนท้องถิ่นเป็นไปได้และจะขอเปลี่ยนแปลงความประ友善อีกไม่ได้

ข้อ ๓๙/๒ สิทธิในบ้านที่พิเศษรายเดือนให้เริ่มตั้งแต่วันที่ถูกจ้างประจำออกจากงาน
จนกระทั่งเงินค่าความดาย โดยคำนวณตามเกณฑ์ในข้อ ๗/๑ หรือข้อ ๗/๒ และต่อกรณ์

ข้อ ๑๙/๔ ในกรณีที่ถูกห้ามประชุมได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บบกพร่อง ๑๓ ถ้าห้ามห้ามประชุมนั้น มีสิทธิรับทักษะบำเพ็ญที่ศึกษารายเดือนตามธรรมเนียมนี้ เนื่องในสิ่งที่ห้ามห้ามได้ตามกฎหมายภายใต้การ ลงความเห็นที่ประชุมนั้นนี้จากการขับเคลื่อนการ ภารกิจปฏิบัติงานของชาติ หรือภารกิจปฏิบัติงานน้ำที่ มนุษยธรรม เนื่องค่าทดแทนตามธรรมเนียมนี้ได้จากการร่วมกันของผู้ที่ได้รับเงินค่าทดแทนและภารกิจประจำน้ำที่ได้รับเงินค่าทดแทนตามธรรมเนียมนี้ในการ ปรับปรุงน้ำที่ออกอาการร้ายแรงโดยไม่ตั้งใจ หรือเงินค่าทดแทนที่ได้รับจากทางราชการหรือหน่วยงานอื่นที่ทำหน้าที่การ บริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ได้รับเงินค่าธรรมเนียม ให้สืบทอดวิถี ปลูกพืชทางเดียว

หน้า ๗/๗

ข้อ ๑๙/๔ ในกรณีที่รัฐบ้านเจ้ารายเดือน หรือรัฐบ้านเจ้าที่พิเศษรายเดือนถูกผูกมัดค่าความดายได้จ่ายบ้านเจ้าจบทกอดเป็นจำนวนเล็กๆ เท่าของบ้านเจ้ารายเดือน หรือบ้านเจ้าพิเศษรายเดือน แล้วแต่กรณีให้แก่ทายาทตามสืบที่ดินแบบดั้งเดิม

- (๑) บุตรให้ได้รับสองส่วน ถ้าผู้ตายมีบุตรตั้งแต่สามคนขึ้นไปให้ได้รับสามส่วน
(๒) สามีที่หรือภริยาให้ได้รับหนึ่งส่วน
(๓) มีบุตรสาวฯ หรือภริยาที่ยังไม่แต่งงานซึ่งเป็นบุตรของบุตรชายที่ยังไม่แต่งงาน

⁴ หนังสือ ๑/๒ ป้าเหงี้กิจศรีรายเดือน ข้อ ๑๓/๑ ข้อ ๑๔/๑ และข้อ ๑๕/๑ เพื่อเพิ่มเติมโดยภาษาบังคับการภาษาไทย ว่าด้วยบ้านเรือนของท่านผู้นำ
ภาษา บริษัทฯ ขอสงวนสิทธิ์ที่จะตัดสินใจ ไม่รับรอง ประกาศให้เป็นผลใช้ได้จริงในส่วนใดๆ ที่ ๑๕/๑ สถาบันภาษา ๕ หน้า ๔ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม พ.ศ.๒๕๖๓

* หน่วย ๑๗ บ้านเมืองภาคอีสาน ๑๖๙ และชุมชนที่ได้รับการจราจรทางภาคอีสาน ว่าด้วยบ้านเมืองท้องถิ่นทักษะของกล่าวการบริหารราชการส่วนภูมิที่ดิน (ฉบับที่ ๔) กศก. ๒๕๖๘ ประการในการจัดชุมชนท้องถิ่นที่ ๑๖๙ ตอนที่ ๒๕ หัวข้อ ๒ ที่ ๒ บ้านเมือง ๑๗ บ้านเมือง ๑๗

บรรณานุกรม

ลูกจ้างประจำโดยกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบหกเท่าของค่าจ้างเดือนสุดท้ายแต่ไม่เกินสี่สิบสองเท่าของค่าจ้างเดือนสุดท้าย แล้วหารด้วยห้าสิบ

ข้อ ๑๗/๔ บ่าเหนี้ยรายเดือน บ่าเหนี้ยพิเศษ และบ่าเหนี้ยพิเศษรายเดือน ของลูกจ้างประจำ ถ้ามีเนื้อหาในบัญชีทั้ง

ข้อ ๑๘ การซื้อเรื่องราวด้วยอัตราขั้นต่ำ ให้กำหนดแบบและวิธีการที่กรรมสั่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด

หมวด ๖^{๓๓}
การซื้อเรื่องราวด้วยบ่าเหนี้ย

ข้อ ๑๙ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือนายกเทศมนตรี หรือนายกองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วแต่กรณีเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งจ่ายเงินบ่าเหนี้ยตามระเบียบนี้

หมวด ๗
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๐ การสั่งให้ลูกจ้างประจำของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดไปปฏิบัติงานระหว่างราชการส่วนท้องถิ่นด้วยกัน ให้นับเวลาระหว่างที่ถูกสั่งให้ปฏิบัติงานนั้นเป็นเวลาสำหรับคำนวนจ่ายเป็นบ่าเหนี้ยปกติได้

ข้อ ๒๑ ลูกจ้างประจำผู้ใดทางหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นสั่งให้ไปปฏิบัติงานเป็นการชั่วคราว ในส่วนราชการอื่น หรือรัฐวิสาหกิจอ่อนน้อมั่นให้ระเบียบนี้โดยไม่ได้รับค่าจ้างทางสั่งกัดเตือนให้นับเวลาระหว่างที่ถูกสั่งให้ไปปฏิบัติงานนั้นเป็นเวลาสำหรับคำนวนจ่ายบ่าเหนี้ยปกติได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

ชั้น ทักษิณ
รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย

- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบ่าเหนี้ยลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๕๗

- ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบ่าเหนี้ยลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๗

- ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบ่าเหนี้ยลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๕๗

^{๓๓} หมวด ๖ ข้อ ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบ่าเหนี้ยลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เผด็จ ๑๖๗ ตอนที่ ๑๖๗ หน้า ๔ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๗